

BŁADZENIE (6) *sb n*

Pierwsze e jasne, końcowe pochylone.

sg N bładzenie (4); -é (1), -(e) (3). ◊ G bładzenia (1). ◊ A bładzeni(e) (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde brak.

1. *Błąkanie się, tułanie, zabłąkanie; krążenie (o gwiazdach); aberratio Calep; erratio Cn (3) : á toć było podobieństwo onego wysćia y onego bładzenia po pułzczy przodkow nałzych. RejPos 141v; Calep 4b; Dał światło gwiazdom/ y iedne zábawił Ná mieyfcu/ drugie iego wdáło chcenie/ W rządne bładzenie. SzarzRyt B4.*

2. *Szaleństwo, obłąkanie; deliquium animi, deliramentum Mącz (2) : Deliquium animi, Bładzenie vmysłu. Mącz 195a.*

Wyrażenie: »bładzenie rzeczą«: Deliramentum, Bład/ bładzenie rzeczą/ Szaleństwo/ Głupstwo. Mącz 195c.

**** Bez wystarczającego kontekstu (1) : Erratio – Bładzenie. Calep 372b.*

Synonimy: 1. błąkanie, tułanie; 2. obłąd, szaleństwo.

Cf BŁAD, BŁADZIĆ, BŁĘDLIWOŚĆ, BŁĘDNOŚĆ

DM